

Надежда Захариева

Орис

Единствен Господ Бог ми е свидетел,
че гладна, не дойдох при теб от глад.
Че търсех дух богат, не дом богат
под синьото чергило на небето.
Но твоят дух богат, зает изцяло
със своите възвишени неща,
нехаеше за моята душа.
Или ти трябвах само като тяло?
Издъгнаха мечтите ми за щастие
под мисълта, че съм за тебе плът.
Че моя дух зарязан бе отвъд
пределите на мъжките ти страсти.
Смирена с отредената си участ,
с вековната си орис на жена,
в гърдите с ясно чувство за вина
да бъде вярно тяло се научих.
А моята същинска половина
без дом заскита по света голям,
готова да политне с порив ням
към теб, когато си от мъка сринат.
Ала насрещен вятър от обиди
смразява пърхащите й крила.
Не го ли спреш със своето „Ела“,
ще си останем с тебе две тела,
които някой ден ще си отидат.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие Аб, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8667>]